

september/oktober/november/2012

Peregrijn 18

■ peregrijnherfstjanvanrijsewijk

vogels, op weg naar het zuiden, tref je soms in grote hoeveelheden aan....

Ik las ergens dat uit onderzoek is gebleken dat mensen die in de herfst geboren zijn gemiddeld zes maanden langer leven dan mensen die in het voorjaar geboren zijn!

Wat de oorzaak hier van kan zijn is me niet helemaal duidelijk maar het langer leven hangt natuurlijk van meerdere factoren af. Vast staat wel dat, met guur weer en lekker ingepakt er op uit trekken en te genieten van alles wat de herfst ons te bieden heeft, in ieder geval een gezonde bezigheid is. Zo is de herfst ook het ideale jaargetijde om bijzondere vogelwaarnemingen te doen. Niet alleen om de eerste wintergasten te spotten. Vinkensoorten, op weg naar het zuiden, tref je soms in grote hoeveelheden aan op kaalgehakselde maisakkers. Groepen kraaien trekken samen met kauwtjes op om ook een graantje mee te pikken. Het is een belevenis om grote aantallen kramsvogels en koperwieken te zien verschijnen in struiken vol rode najaarsbessen. En dan die fascinerende spreuwenwolken.....Het barst van de vogels in de herfst!

Nico stuurde me een uitgebreid verslag over de Extremadura dat ik niet wilde inkorten maar daardoor wel veel bytes kost. Dit ivm de verzending. Vandaar een Peregrijn met minder onderwerpen dan we gewend zijn.

1. **Jan van Rijsewijk** schrijft over het plaatsen van een slechtvalkenkast op de zendmast in Loon op Zand. Het is dan beter geen hoogtevrees te hebben!
2. Met een zeer uitgebreid verslag weet **Nico Hilgers** ons van begin tot eind te boeien over de 7-daagse vogelreis naar de Extremadura in april/mei van dit jaar. Met foto's en tekst laat hij ons proeven hoe het voelt om met enkele clubgenoten op excursie te zijn in een geliefd vogelgebied. Liefst 108 verschillende vogelsoorten zijn er gespot waaronder de barbarijnse frankolijn? Nieuwsgierig geworden?

Reacties, verslagen en berichten stuur je naar peregrijn@home.nl. Veel leesplezier!

peregrijn maken we samen.

■ tuinvogelsinbeeldvogelbescherming

zo kan het zijn dat op de meest rare plekken een beuk of eik groeit...

Gaai
Garrulus glandarius

Gaaien, voorheen Vlaamse gaaien, zijn van nature bosvogels. Halverwege de vorige eeuw hebben ze steeds meer de menselijke nabijheid opgezocht. Het hoofdvoedsel van gaaien bestaat uit insecten. In het najaar leggen ze een wintervoorraad aan van eikels en beukenootjes. De noten worden daarbij in de grond verstopt. Blijkbaar zijn ze nogal vergeetachtig, want lang niet alle noten worden teruggevonden. Zo kan het zijn dat op de meest rare plekken ineens een beuk of eik groeit. Gaaien zijn altijd waakzaam en vaak luidruchtig. Hebben ze een bosuil, of andere belager ontdekt, dan maken ze vaak net zo lang kabaal tot hij vertrekt.

In het vroege najaar werd door Martien Vorstenbosch van de vogelwerkgroep IVN uit Mierlo de vraag gesteld of er leden waren binnen onze werkgroep die een nieuw te plaatsen slechtvalkenkast vanaf de grond in de gaten wilden houden. Op een zendkast in Mierlo staat al een kast nu 3 jaar tot ieders tevredenheid (in totaal 8 jongen uit gevlogen). 'Onze' kast zou geplaatst gaan worden op de televisietoren in Loon op Zand.

Direct meldden zich 3 leden. Jan Paymans, Kees van de Poel en Jan van Rijsewijk. Deze mensen zijn al actief in het gebied dus dit is voor hen een leuke bijkomstigheid. Met een verrekijker kun je de omgeving van de kast goed observeren en met een telescoop kijk je er zowat in.

Bij goed weer (geen harde wind, regen) was het de bedoeling om de kast te plaatsen op zaterdagmorgen 6 oktober om 9.00 uur. Aanwezig waren Peter van Geneijgen (voorzitter van de Slechtvalkenwerkgroep), Paul Beenen (de beheerder van de toren), Martien Vorstenbosch (de kastenbouwer) Kees van de Poel en Jan van Rijsewijk. Jan Paymans had zich afgemeld vanwege hoogtevrees. Hij bekijkt het liever vanaf de grond.

Ook Kees had er toch niet zo'n zin in om naar boven te gaan zodat ik alleen met de heren vertrok naar de 29ste verdieping. Jawel, met een lift!

In tegenstelling tot de toren in Mierlo zijn hier alle platformen voorzien van een stalen afrastering. Je hebt vanaf de ringen een formidabel uitzicht over de wijde omgeving. Het dichtstbijzijnde broedgeval is op de woontoren Westpoint in Tilburg en is in de verte goed te zien. De afstand is 6200 meter en dat is ruim genoeg voor een nieuw territorium.

Voordat we de kast gingen plaatsen hebben we eerst de vier onderste ringen onderzocht naar prooiresten. We vonden diversen karkassen van vogels, maar ook enkel de poten van duiven met soms nog de ring er aan. In ieder geval een duidelijk teken dat de slechtvalk er nog al eens op bezoek kwam en er wellicht al een slaapplek had. Peter vertelde me dat een slechtvalk niet kieskeurig is en vangt wat er op dat moment voorbij vliegt. "Zo worden op dit moment tijdens de vogeltrek veel lijstersoorten geslaan". In een stedelijk gebied worden er meer duiven gevangen en 'onze' slechtvalk waarschijnlijk het meest meeuwen, gezien de korte afstand naar de vuilnisstortplaats Spinder.

Het plaatsen van de kast was snel gebeurd. Alles was tot in de puntjes voorbereid. Het laatste werk was het laagje grint er in. Voor ons was het werk gedaan. De andere drie heren vertrokken naar Goes om nog een kast te plaatsen.

Vanaf nu houden we de boel in de gaten en in de zomer gaan we hulp bieden bij de controle van de kast. En wie weet....misschien moet er wel geringd worden!

Falco peregrinus - de Slechtvalk

Bovenste gedeelte van de tvtoren met de 5 ringen.

Op de bovenste ring is de kast geplaatst.

Een gedeelte van het hekwerk is er tussenuit gehaald. De kast is geheel van trespal en de constructie van gegalvaniseerd staal gemaakt. De nestbodem bestaat uit kiezelsteentjes.

De opening van de kast hangt precies op het oosten. De waterplas in de verte is de Noorderplas.

natuurscheurkalender2013
elke dag een vers groen blaadje.....

KADOTIP

Met de natuurscheurkalender 2013 barst de natuur je kleinste kamertje uit. Elke dag een vers groen blaadje met een wonderlijk weetje, ideetje, rijmpje, raadsel, recept of tip voor een trip over de natuur in Lage Landen. Daarin is elke woensdag seizoensdag,

- iedere donderdag wonderdag
- worden op vrijdag al je zinnen geprikkeld
- krijg je elk weekend weer zin er op uit te gaan
- en zijn ook de groene blaadjes in de rest van de week altijd weer leuk om te lezen en te bekijken

Met heel veel humoristische illustraties van Henk van Ruitenbeek. Natuur waar je elke dag weer vrolijk van wordt!
Van elk verkochte kalender gaat een deel van de opbrengst naar Natuurbericht.nl

winterroestseizoenransuilenchristienhermsen
als daar de blaadjes af zijn, verhuizen ze naar naaldbomen....

Het nieuwe winterroestseizoen staat voor de deur. Je hoort al van verschillende kanten dat de uilen zich aan het verzamelen zijn. Op dit moment nog vaak in loofbomen, maar als daar de blaadjes af zijn, verhuizen ze naar naaldbomen of coniferen. In die boomsoorten hebben ze dan betere dekking.

Ook dit jaar vraag ik weer jullie medewerking om zoveel mogelijk roestplaatsen (met het maximum aantal uilen) aan SOVON of aan mij door te geven. Het Ransuilenproject gaat z'n derde jaar in en we hopen natuurlijk het aantal roestplaatsen van het afgelopen jaar in Noord-Brabant te overtreffen.

Willen jullie dit bericht onder de aandacht brengen van jullie natuurgroep, zodat zoveel mogelijk mensen weten waar we mee bezig zijn.

Exacte locaties worden niet bekend gemaakt aan derden, zodat er geen verstoring plaats kan vinden.

Vast bedankt voor jullie medewerking.

Hebben jullie vragen en / of opmerkingen, dan hoor ik die graag.

Met vriendelijke groet,
Christien Hermsen chris1oh@planet.nl

In de winter verwisselen spreeuwen hun verenkleed met allemaal vuilwitte stippen. De spreeuwen die bij ons overwinteren komen uit Noordoost-Europa.

Onze eigen spreeuwen vertrekken hoofdzakelijk naar Engeland. In najaar en winter verzamelen zich soms duizenden spreeuwen die gezamenlijk de nacht doorbrengen. Een rondvliegende spreeuwenwolk is een waanzinnig schouwspel.

Met tienduizenden tegelijk draaien en kantelen ze allemaal dezelfde richting op, zonder dat ze tegen elkaar vliegen.

Foto: Jan Wolfs

September

Onmin over het gruttogebied

Den Opslag is het gruttogebied van Brabant. Natuurbeleid en beheer zijn hier niet vogelvriendelijk. Het aantal grutto's daalt. Staatsbosbeheer moet het ontgelden, maar geeft geen krimp. Ook de Kievit, graspieper, roodborsttapuit, kleine karekiet en grasmus broeden elk met tientallen paren in dit stroomgebied van de Reusel. Het natuurbeleid is echter bepaald niet vogelvriendelijk. De keerzijde kwam aan het licht in het voorjaar van 2010 wanneer een tractor met sleepbalk allerlei nesten met eieren van broedende vogels verplettert. Dat de verantwoordelijke aannemer voor deze schanddaad niet is vervolgd, wekte alomteverbaasdheid. Begin dit jaar volgt een tweede incident. Dan laat Staatsbosbeheer, beheerder van Den Opslag, drie stukken weidevogelgrond omploegen. Het gaat om 12 van de 20 ha die na het incident van 2010 op het nippertje van afgraving is gered. Loek Hilgers kan er nog kwaad om worden. Hij heeft als lid van de ruilverkavelingscommissie destijds hard moeten knokken: "Dat juist Staatsbosbeheer daar een potje van maakt. Als ze het goed hadden gedaan zaten er nu meer grutto's".

September

Boer wil zelf natuur gaan maken

Provinciebestuurder Johan van den Hout wil afspraken maken met Brabantse boeren over natuurbeheer binnen de ecologische hoofdstructuur. Hij noemt het plan van de boerenorganisatie ZLTO om daar mogelijk 4000 ha nieuwe natuur in boerenhanden te laten, een goed alternatief voor de gangbare praktijk. Op deze manier bespaart

de overheid eenderde van de kosten voor natuurontwikkeling omdat zij de gronden dan niet meer hoeft aan te kopen. De helft van de nog niet verwezenlijkte nieuwe natuur op landbouwgrond ligt langs de Brabantse rivieren en beken. Door in deze beekdalen de waterstand te verhogen, later in het voorjaar te maaien, minder te bemesten en daarmee agrarisch minder te benutten, moet de nieuwe natuur gestalte krijgen. Voor dit natuurvriendelijke beheer van de grond, die zijn agrarische bestemming houdt, krijgen de boeren een vergoeding.

September

Iconen voor de natuur

(Ingezonden stuk van Peer Busink)

"Directeur Harry Boeschoten van Staatsbosbeheer-Zuid pleitte in het BD voor icoonsoorten in onze provincie Brabant. Niet alleen uit oogpunt van natuur, maar ook die van toerisme. Onder meer bever, edelhert en otter worden genoemd. Prachtige soorten. Maar Boeschoten vergeet dat hij twee prachtige iconen binnen zijn handbereik heeft, namelijk de grutto (boegbeeld van de Nederlandse weidevogels) en de watersnip. Beide soorten staan in ons land erg onder druk en men vreest zelfs dat op termijn beide soorten in ons land kunnen uitsterven. In Staatsbosbeheers Den Opslag broeden beide soorten en wel in die aantallen dat zij de grootste dichtheid vormen in onze provincie. Een uitkijkplateau tegen de kanaaldijk aan zal voor veel vogelaars en toeristen een vaste stek worden om onder meer de luide heldere roep van grutto's en het mysterieuze geblaas van snippen te kunnen horen tijdens hun majestueuze baltsvluchten. Alleen in Den Opslag gaat de stand van beide soorten

sinds kort (hard) achteruit. Een goed beheer op korte termijn afgestemd op levensbehoeften van beide soorten kan de negatieve trend stoppen".

Oktober

Essentgeld naar natuur in Brabant

Met een groenfonds van 240 miljoen euro wordt het Brabantse natuurnetwerk versoberd voltooid. Met dit fonds maakt GS de uitvoering mogelijk van het sterk versoberde provinciale natuur- en landschapsbeleid. Dat werd getroffen door de forse rijksbezuinigingen op de natuuruitgave. De investeringen die GS nog tot 2027 in het natuurwerk wil doen, gaan gelijk op met de 160 miljoen euro aan besparingen van de Brabantse natuurorganisaties op inrichting en beheer.

November

Grote uitbraak ziekte onder merels blijft uit

Een grote uitbraak van het dodelijke usutu-virus onder merels is dit najaar uitgebleven, aldus Vogelbescherming. Het virus wordt overgebracht door muggen en nu de herfst volop is aangebroken, is het muggenseizoen afgelopen. De Vogelbescherming denkt nu dat de grote uitbraak pas volgend voorjaar zal plaatsvinden.

Zaterdag, 28 april 2012.

Route Oisterwijk – Eindhoven – Madrid – Trujillo

Om met een aantal vogelaars een week er tussen uit te gaan om te gaan vogelen heeft meestal toch wat voeten in aarde. Vind maar eens een week waarin ieder vrij kan krijgen of met het thuisfront tot overeenstemming komt. Uiteindelijk lukt het **Toine Murray, Dolf Gijtenbeek, Aad van Gelswijk en Nico Hilgers**. Zaterdag 28 april vliegen we vanaf Eindhoven naar Madrid en met een huurauto gaat het richting Trujillo, waar we in het historische centrum een appartement hebben gehuurd.

Onderweg zien we een buizerd, zwarte wouw, ooievaars en torenvalken. In Trujillo treffen we het niet, we moeten in de oude stad zijn en die is vanwege een Kaas/Wijn feest afgesloten. Met het enig verzetten van afzettingbordjes komen we aardig in de buurt. Het hotel levert ons twee 'kaarten' als sleutels en we kunnen naar binnen. Even uitpakken en dan de stad in om te zien of we nog wat te eten kunnen krijgen. Het is inmiddels half elf in de avond en ons hotel/restaurant is zo goed als dicht. We proberen een hotel aan het plein, dat geheel is bezet met (nu) verlaten tenten en kraampjes, en waar obers in je nek vragen of het allemaal in orde is. Lux restaurant! Hier krijgen we een aardige maaltijd.

Zondag, 29 april 2012 Bewolkt soms een spatje regen, fris windje 12 °C

Route Trujillo, omgeving -> emblase de Casillas->Sta Maria de Magasca (rio Magasca)->Rio Almonte, -> Monroy -> Torejon el Rubio, ->Arroyo de la Vid,-> Monfragüe ,-> Trujillo

Aad is als eerste op, maar al snel zijn we met z'n vieren al vroeg in de stad, horen overal **ooievaars** klepperen en zien meerdere **kleine torenvalken** tussen de ooievaars vliegen. Trujillo blijkt een van de grootste kolonies kleine torenvalken te herbergen van heel Europa. Plotseling horen we gewoon in de stad een **hop** duidelijk roepen. Na even zoeken zien we hem op een kerktoren zitten.

Met de auto rijden we het stadje uit, en net buiten de stad is al de eerste stop. In de ruigte en de houtwallen is van alles te beleven. **Roodkopklauwier, hop, klapekster, grauwe gors**, noem maar op en het zit er.

Net een eindje verder is een poeltje waar **steltkluten** zitten. We rijden de onverharde paden af en kijken tegen de helling van de berg op, waarop Trujillo is aangelegd. Nu begrijpen we dat het niet zo verwonderlijk is dat er kleine torenvalken en hoppen in de stad zitten. Het is maar een paar honderd meter van hun ideale voedselplaats. Met enig snelheid gaan we richting het noorden, maar het duurt niet lang of er wordt driftig commentaar geleverd of het niet wat minder hard kan: we zijn op vakantie en we hebben geen haast. Ook goed, zolang het kan en, en het kan, omdat op zondagochtend maar weinig verkeer aanwezig is. Langs de weg zien we op vervallen huizen kolonies ooievaars, maar ook **zwarte wouw, buizerd, veel zwaluwsoorten** en op elk paaltje we een **grauwe gors**. Het is een ware belevenis en we hebben het weer mee. Het is niet warm, maar wel helder en een beetje bewolkt, soms komt de zon door. Mooie luchten! Van Trujillo komen we op de weg naar Monfragüe eerst langs Monroy en Sta Marie de Magasca.

Overal zweven de wouwen en arenden over het veld, **grauwe kiekendief, havikarend en dwergarend** zijn van de partij. Bij de Rio Tamuje gaan we opzoek naar het

Vanwege het beperkt aantal bytes zijn de foto's klein van formaat. Je kunt ze natuurlijk met de balk zelf vergroten. Tekst behorende bij de foto's vind je terug in het verslag.

nest van de **havikarend**. Deze is goed te vinden, bij de brug op een hoogspanningsmast. Het nest is verlaten, maar de arend zweeft er met partner rond, het territorium is nog bezet! We krijgen ze prachtig in beeld!

We gaan door naar de Rio Almonte, een prachtig rivierdal met een snelstromende beek. In het dal zit de **grote karekiet** in het riet en vliegt de ijsvogel over het water. Het dal is vol met **roodstuitwaluwen**. Van het rivierdal rijden we door de eindeloze heuvels met steeneiken en heide terreinen, waar heel extensief koeien worden geweid, ook lopen er heel soms wat zwarte varkens tussen de bomen. We zijn op zoek naar de grijze wouw, maar zien alleen de **grauwe kiekendief** en veel andere soorten. Uiteindelijk bereiken we Torrejón el Rubio en stoppen bij de brug over de rivier Arroyo de la Vid. Hier is de rivier bedekt met waterviolier en zien we wat aardige plantjes in bloei. Boven ons zweven de gieren en de wouwen in grote getalen. Als we bij Monfragüe komen daar waar de rotsen uit de rivier de Tajo uitsteken zien we alle gieren op de wind af en aan gaan, sommige hebben nesten op de rotsen, andere hangen maar wat rond. Hier ontdekken we ook de **zwarte ooievaar** en vele kleine roofvogels. We zijn laat en hebben de zon een beetje in de rug. We staan met vele andere vogelaars en de parkeerplaatsen zijn vol. Na dit alles draaien we om, we krijgen trek en gaan op zoek naar een restaurant in Trujillo.

Maandag 30 april 2012, weer: koude wind, soms een lekker zonnetje, half bewolkt

Route: Trujillo -> 208 - 102 - 106 Puerto de Santa Cruz, Miajadas bij Vivares, Rio de Guadiana, 106 - 104 Compenario -> Ermita de Piedra Escrita -> La Serena, Embalse de la Serena, Almorchon, -> Benguerencia de la Serena (ruïne Kasteel) -> 104, Castuera -> Trujillo

Vandaag gaan we richting de Serena op zoek naar Grote en Kleine Trappen. Het is wel een eindje rijden maar belooft de moeite waard te zijn. Bij een grote boerderij lopen de geiten buiten, en zien we een witte streep aan vogels, het blijken **koereigers** te zijn. Wel geteld gaat het om meer dan 40 exemplaren. We rijden langzaam over de route ten zuiden van de Embalse, Aad herkent het gebied van eerdere bezoeken en vermoedt hier trappen tegen te komen.

En we hebben geluk net over een glooiing zien we een grote groep van 22 exemplaren op een afstand, die nog aardig te fotograferen is. We blijven net zo lang kijken tot dat ze over de glooiing zijn vertrokken. Het valt ons op dat er veel gieren in de lucht zijn en we nemen een kijkje, een eindje verder op over een onverhard pad. Dit is niet voor niets, er blijkt een dood schaap te liggen, dat wordt bezocht door tientallen **vale gieren** en een paar **monniksgieren**. Het is een prachtig gezicht, de grote groep op het veld en in de lucht te zien. Dolf vindt een veer van een grote trap en vol trots neemt hij die mee. Ook moeten er hier in de buurt **vorkstaartplevieren** broeden; we vinden de geschikte locatie al snel en genieten van de heren en der nestelende vorkstaartplevieren; wat een mooie sierlijke vogels!

Bij een half verlate boerderij staat een gierwagen met een lekke band. Er vliegen **kleine torenvalken** rond, maar het is niet te zien waar ze nestelen. We stoppen voor een groepje **kleine trappen** die wel erg ver weg zijn, er vliegen **havik-arenden** rond die laag over de auto scheren, alsof we er niet zijn.

Na de lange reis door de verlaten Serena's komen we bij Almorchon uit waar de vlakke overgaat in een bergrug. We rijden de bergrug af naar het westen om straks over de ex 104 naar Castuera te gaan. Van twee kanten kijken we nu over de vlaktes, de bergrug is een mooie scheiding. Dit zien we nog beter als we de ruïne van een oud kasteel beklimmen in het dorpje 'Benguerencia de la Serena'. Het kost even wat moeite om boven te komen, maar dan hebben we een prachtig uitzicht.

Dinsdag 1 mei 2012. Regen!

Route: Trujillo, -> Omgeving Trujillo, weg kwijt bij de snelweg -> Koffie in Torrejón el Rubio, -> Wandelen bij Monfragüe, Koffie in Monfragüe.

Even later zitten we aan de koffie in Torrejón el Rubio en kijken naar de gieren en rotswaluwen die hier hun best doen om op te vallen. Na de koffie parkeren we bij Villarreal voor een wandeling door de bossen en de struiken naar een uitzichtpunt op de berg. Van dit punt kan je prachtig over de rivier en de rotsen kijken. De route staat ook in de Cross-Bills en is een succes. Jammer dat de vogeltjes op deze eerste mei niet zo luid zingen (het is ook druk op deze nationale feestdag). De route is mooi en hoewel het bewolkt is en er zo nu en dan een buitje dreigt, blijft het droog.

De gieren zweven rond de toppen en ook de arenden zijn aanwezig, ze scheren over de dalen en langs de heuvels. Onderweg horen we het normale spul dat in de struiken zit zoals een winterkoninkje, roodborst, merel, lijster etc, maar we zien ook de baardgrasmus, de [kleine zwartkop](#), [wielewaal](#) en [koekoek](#). Eenmaal op de top is het tijd voor de lunch. De rugzakdragers zoals Nico en Toine hebben brood en beleg mee genomen. Het is gezellig op de top en we zien prachtig hoe de [gieren \(Vale en Monniks\)](#) en ook een koppeltje [zwarte ooievaar](#) net onder ons langs komen. Het suizen van de veren door de lucht is goed te horen. Het is druk op de top, een groepje jonge Fransen zit er te lunchen, met wijn en vooral heel veel sigaretten, hoewel ze verrekijkers en zelfs een telescoop bij zich hebben is de aandacht voor wat er vliegt niet zo groot. Aad maakt wat mooie opnamen van de Koningspage, net voor we weg gaan komt deze ook even langs!

We gaan terug, en nemen een andere route voor de terugweg. Ditmaal lopen we veel meer langs de beek en zien en horen allerlei vogels die daar bij horen, zoals de [grote gele kwikstaart](#), [nachttegaal](#) en [cetti's zanger](#). We lopen over een berghelling met veel grote stenen, als ik er willekeurig één omdraai zit er een knoflookpadje onder die verbaasd even blijft zitten. Nico herkent het beestje direct. Aad is op zoek naar kleine schorpioenen, maar die hebben we nog niet gezien. Het begint op enig moment erg te dreigen met donkere wolken en regensluiers, die langzaam onze kant op komen. Net als we het restaurant hebben bereikt, begint het volop te regenen. Het water stroomt in kleine stroompjes langs de veranda terwijl wij een pilsje pakken.

Woensdag 2 mei, 2012.

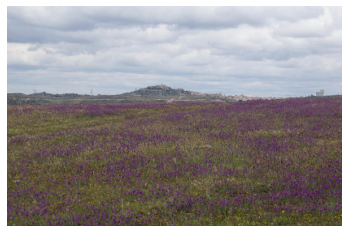
Route: Trujillo -> Belén -> Madroñera, verder weer langs Trujillo en dan via La Cumbre en Placenzuela naar Cáceres (historische stad) -> Trujillo.

We hebben voldoende brood voor het ontbijt, maar er is ook een sinaasappel, thee en koffie. Vandaag staat de vlakte van Belén op het programma, we gaan opzoek naar de [Kleine trappen en de Griel](#) en mogelijk komen we nog in Cáceres een mooie oude romeinse stad met een groot plein, mét terrasjes.

We zijn amper de stad uit richting Belén en we hebben een enorm uitzicht over de glooiende vlakte van dit gebied. We zien landbouwwegen met aan beide zijden afrastering over het hele gebied, met om de 100 meter een grauwe gors, die helemaal niet zo grijs is! Opvallend is dat er noch in het veld noch langs de wegen bomen staan. Het zal wel door de droogte komen. De droogte valt nu mee omdat het afgelopen periode veel heeft geregend, ongekend voor dit gebied! We treffen het: op meerder plekken zien we zowel de [grote](#) als de [kleine trappen](#), maar ook meerdere [raven](#), [vale gier](#) en vele [zwarte wouwen](#) en heel veel leeuweriken. We proberen deze te onderscheiden op grootte en zang, maar dat valt nog niet mee. Er zit de [kalanderleeuwerik](#), [theklaleeuwerik](#), [veldleeuwerik](#), [kortteenleeuwerik](#). Als er meer struiken zijn, zoals gisteren bij de wandeling zien we de [boomleeuwerik](#), nu dus even niet. Het zijn er nogal wat! Vooral de kalander is prachtig om te zien en te horen. Boven het veld trilt de lucht en op meerdere plaatsen zien we groepen grote trappen, te ver om op de foto te zetten!

Enkele grote percelen zijn door de boeren geploegd, maar de meeste percelen zijn bloemen rijk en vol kruiden. Sommige springen er boven uit die zijn volledig blauw of meer paars gekleurd of wit geel van de kamilleplanten. Het is een fantastisch gezicht.

De vele kilometers over de vlakten en het zoeken naar de griel, die we niet kunnen vinden, maakt het vermoeiend. We besluiten door te rijden en gaan we via de zuidkanten de streek rond Trujillo naar Cáceres. In de overigens lege velden staan twee forse populieren die opvallen. Het is niet duidelijk of deze vol zitten met nesten van vogels of dat het de mistletoe is. Het blijken nesten te zijn van [ooievaars](#) en heel wat [koereigers](#). Als dit op de foto staat, gaan we verder en als eerste komen we langs de Embalse de Albuera. Een waterreservoir dat vooral vol zit met schilpadjes en aalscholvers. De vogels zijn schuw,

maar ook de schilpadden duiken bij het minste gevaar in het water. De route gaat verder naar Plasenzuela en verder naar Torremocha. Velden vol met bloemen trekken de aandacht, maar ook de wolken vormen een prachtig decor van het landschap. Hoewel de wolken steeds donkerder worden, houden we het droog tot aan Cáceres.

In Cáceres is het tijd voor een stadswandeling langs de oude gebouwen. Indrukwekkend zijn de oude gebouwen en het prachtige plein dat niet onder doet voor beroemdere Toscaanse pleinen.

Op de torens zitten [ooievaars](#) te kleppen. Als we een terrasje zoeken komt een vrolijke groep mooi geklede vrouwen langs die al zingend de aandacht vragen. Ze vallen neer en de instrumenten zoals de tromeles en de stemmen zijn even stil.

De ooievaars bewaken de klokken in de toren en wijken voor geen meter als het beginnen te luiden.

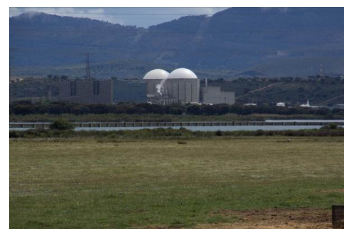
Donderdag 3 mei, 2012.

Route: Trujillo -> Plasencia -> Jaraiz de la Vera -> Almaraz. Bezoek aan vogelkijkhutten bij Elbalse de Arrocamo -> Trujillo

Het weer is vandaag niet zo goed, het regent en het is koud. De vraag is wat we gaan doen? Uiteindelijk is de keuze niet om helemaal naar het zuiden te rijden, waar volgens de verwachting de zon schijnt (wel meer dan 200 km over kleinere wegen). We gaan naar het noorden en tarten daarmee de weergoden! We rijden in de regen en donkere wolken naar het noorden. Geen goed idee dus; tegen de middag keren we de Sierra de Gredos de rug toe en rijden weer zuidwaarts. We passeren een vogelkijkhut bij een stuwmeertje, maar wat opvalt is, dat er een paar auto's staan en de omgeving lijkt wel aardig. Aan de landzijde van het meer zien we alweer een veld vol zonnepanelen. Dit doet ons goed, Spanje is goed bezig!

Een Nederlander zit in de vogelkijkhut en vertelt wat er te zien is. Hij wil echter wel weg en dan moeten wij ook gaan, want hij moet volgens de regels afsluiten. Hij wijst ons waar we ook een sleutel kunnen halen, ook voor de overige 3 hutten. We zijn geïnteresseerd geraakt en halen een sleutel. De hutten staan aan de rand van het stuwmeer en half in het riet. In de eerste hut zien we al direct de mooiste soorten zoals de [purperkoet](#) en [witwangstern](#). Er zitten steltlopers als [groenpootruiters](#) en een aantal [purperreigers](#), die we goed in beeld hebben. Het wordt donker en het begint te regenen, als dit wat ophoudt zien we de damp van het water afkomen, niet een beetje maar echt een soort mist. Dan zien we ineens de koepels van de kerncentrale en tegelijk lezen we in de folder dat het water van het stuwmeer gebruikt wordt voor het koelwater van de centrale. De vogelhutten staan er dus voor de sier om de centrale niet al te negatief te laten overkomen. Het is direct wat minder aangenaam, maar gaan toch nog naar de andere hutten en zien dat de 'verlichte' vogels niet zoveel moeite hebben met deze situatie. Voor ons is de vraag wat voor vissen in dit water kunnen gedijen, zeker in de zomerdag moet dat water toch heel warm worden.

We rijden langs de autoweg naar het zuiden en passeren net voor Jaraicejo de rivier de Arroya de la Vid. Een prachtige brug overspant deze rivier en er zweven tientallen [huiszwaluwen](#) onder de gewelven door. Als we een goede kijk nemen, zien we een hele flat aan nesten tegen de binnen boog geplakt. Het is een heel dorp aan zwaluwnesten en de bouwers zijn druk in de weer met het voeren van de jongen. Wat een feest om te zien, blijkbaar zijn de omstandigheden goed en blijft de specie goed tegen de wanden plakken. In de lucht zweven gieren, dwergen havik arenden naar hun slaapplekken. Het is wat opgeknapt en tussen de wolken is het weer blauw, wat een land!

Vrijdag 4 mei, 2012.

Route: Trujillo -> Santa Marta de Magasca, -> Monroy, en dan naar Torrejón el Rubio, -> Trujillo

We willen nog graag de griel en de grijze wouw zien. Volgens kenners zitten er twee paartjes bij Monroy, dus daar gaan we ons geluk beproeven. De auto staat klaar en er is voor de middagpauze brood met beleg.

Na Santa Marta de Magasca komen we over de weg naar een riviertje met dezelfde naam: Rio de Magasca. Voor we daar zijn zien we een verlaten boerderij met héél veel ooievaarsnesten. We stoppen en lopen langs een klein beekje. Er zit een schildpad heel stil te wachten tot we weer gaan. De verlaten boerderij ligt aan een eindpunt van een watermolen. Alles is in verval, maar het is erg ingenieus opgezet. Het water wordt van ver aangevoerd en valt in het huis van de watermolen neer. Dit is waarschijnlijk de enige leverancier van energie geweest in de tijd van vòòr het olietijdperk. We komen langs een perceel met witte geiten (Dolf voert ze oud brood!) en we zien een rode patrijs in het veld. Zou het dan toch wat minder koud worden nu we bijna weer vertrekken?! In een poeltje bij een beekje langs de weg zitten kleine visjes, schildpadden, waterviolier, gele kwikstaarten. In de zon zijn er mooie opnamen van te maken. Bij de brug over de grote rivier de Rio Almonte blijven we staan om een stukje langs de rivier te lopen. Een [ijsvogeltje](#) vliegt over het water en de karekieten doen hun best om aan te geven wat hun territorium is. Hoewel we maar een klein eindje langs de rivier lopen is het een pracht aan biodiversiteit dat hier te zien is. Het rivierwater zit vol kleine visjes en er springen kikkers van de rand in het water als je er langs loopt. Eén soort maakt een speciaal hard geluid, we kunnen er niet opkomen wat het is.

Met enig weemoed rijden we verder naar Monroy en hoe we ook kijken er is geen grijze wouw of griel te zien. In een café in Monroy komen we nog een Nederlander tegen (een gids) die ook bevestigt dat hier twee paartjes moeten zitten, maar met dit weer moet je geluk hebben. De grijze wouw laat zich blijkbaar niet zo nat regenen als de zwarte wouw. We zien er enkele totaal verregend op een draad zitten. Waarschijnlijk komt de grijze wouw alleen uit de dekking als het droog is en het ook niet dreigt te gaan regenen.... Wat een watje!

Langzaam maar zeker rijden we terug en maken ons op voor de laatste avond in Trujillo. We hebben in de stad in ieder geval de kleine torenvalken nog en de gierzwaluwen die gillend door de straten gaan.

Als we op het appartement zijn aangekomen maken we de vogellijst van deze week op. Niet slecht; het zijn in totaal **108 soorten** en dan zijn we nog niet eens in de bergen geweest!

De volgende dag vliegen we weer van Madrid terug naar Eindhoven en kijken we terug op een prachtige vogelreis die qua weer niet representatief was voor de Extremadura ; het was er in jaren niet zo koud en nat. Dit had wel als voordeel dat alles er groen uitzag en planten als vlinderlavendel en kuifhyacinth uitbundig bloeiden.

Wel gaf het op de maandag daarna, toen we in Brabant even 'Weeronline' bezochten een vreemd gevoel om te zien dat het weer was omgeslagen en in de Extremadura weer temperaturen werden gemeten van 35 graden!

Vogellijst totaal:

Dodaars	Barbarijnse frankolijn?	Theklaleeuwerik	Klapenster
Aalscholver	Rode Patrijs	Kortteenleeuwerik	Roodkopklauwier
Koereiger	Waterhoen	Kalanderleeuwerik	Zwarte spreeuw
Kwak	Meerkoet	Rotszwaluw	Vlaamse gaai
Kleine zilverreiger	Grote trap	Oeverzwaluw	Ekster
Grote zilverreiger	Kleine trap	Roodstuitzwaluw	Wielewaal
Blauwe reiger	Steltkluit	Boerenzwaluw	Blauwe ekster
Purper reiger	Vorkstaartplevier	Huiszwaluw	Kauw
Ooievaar	Tureluur	Wittekwikstaart	Raaf
Zwarte ooievaar	Houtduif	Grote gele kwikstaart	Huismus
Wilde eend	Holenduif	Winterkoninkje	Spaanse mus
Krakeend	Witgatje	Roodborstje	Vink
Zwarte wouw	Visdiefje	Nachtegaal	Europese kanarie
Rode wouw	Rotsduif	Tapuit	Groenling
Aasgier	Turkse tortelduif	Blonde tapuit	Putter
Monniksgier	Zomer tortel	Zwarte tapuit	Kneu
Vale gier	Steenuil	Merel	Grauwe gors
Grauwe kiekendief	Gierzwaluw	Grote lijster	Ortolaan
Bruine kiekendief	Purperkoet	Graszanger	Grijze gors
Buizerd	Koekoek	Cettiszanger	Kwartel
Steenarend	Ijsvogel	Grote karekiet	Kuifkoekoek
Keizerarend	Bijeneter	Kleine karekiet	Geelgors
Havikarend	Scharrelaar	Baardgrasmus	Goudhaantje
Dwergarend	Hop	Kleine zwartkop	Roodborsttapuit
Slangenarend	Veldleeuwerik	Pimpelmees	Zwarte roodstaart
Torenvalk	Boomleeuwerik	Koolmees	
Boomvalk	Kuifleeuwerik	Staartmees	
Kleine torenvalk	Fuut		

